DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 7. OKTOBER 1982 [1]

E. I. Du Pont de Nemours Inc. og Dewfield (ansvarligt selskab, der driver virksomhed under navnet CD (UK)) mod Commissioners of Customs and Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court)

»Den fælles toldtarif — Corian«

Sag 234/81

Sammendrag

Fælles toldtarif — positioner — »Polymerisations- og copolymerisationsprodukter«, jfr. pos. 39.02 C XII og 39.07 B V d) — begreb — Corian — omfattet

Den fælles toldtarif skal fortolkes således, at produktet Corian, som består af ca. 66 vægtprocent aluminiumhydroxid, ca. 33 vægtprocent polymetylmetacrylat samt en ganske lille procentdel katalysatorer og andre hærdere, henhører under pos. 39.02 C XII i den fælles toldtarif, når det indføres i form af plader, og under pos. 39.07 B V d), når det indføres i form af produkter fremstillet af dette materiale, og det kan ikke tariferes under nogen anden position i den fælles toldtarif.

I sag 234/81

angående en anmodning, som High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court, London, i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

E. I. DU PONT DE NEMOURS INC.

og

1 — Processprog: Engelsk.

DEWFIELD (ANSVARLIGT SELSKAB, DER DRIVER VIRKSOMHED UNDER NAVNET CD (UK))

mod

COMMISSIONERS OF CUSTOMS AND EXCISE

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af den fælles toldtarif, herunder dennes pos. 68.11 og pos. 39.02 C XII og 39.07 B V d),

har

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingsformanden A. O'Keeffe, dommerne G. Bosco og T. Koopmans,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: P. Heim

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

I — De faktiske omstændigheder og skriftveksling

E. I. Du Pont de Nemours Inc. (herefter benævnt Du Pont) er et i Amerikas Forenede Stater hjemmehørende selskab, som bl.a. fremstiller og over hele verden sælger et produkt, der bærer navnet Corian.

Dewfield er et i England registreret selskab, som aftager dette produkt med henblik på videresalg i Det forenede Kongerige.

Corian er et byggemateriale — en marmorimitation — som benyttes til en lang række luksusbetonede udstyrsformål. Det er et fast, gennemskinneligt, homogent og ikke brandbart materiale. Ved et hammerslag vil materialet slå revner, men ikke splintre. Efter støbning og størkning kan det hverken formes, vacuumformes eller varmebehandles, men kan bearbejdes med passende værktøj. Det består af ca. 66 vægtprocent aluminiumhydroxid — der frembringes af en bauxitmalm — af ca. 33 vægtprocent af et kunstigt plastmateriale (polymetylmetacrylat), og en mindre del kobberfarvede fibre, der udvindes af et kunstigt plastmateriale, samt en smule farvepigment.

Efter at der var anlagt sag af Du Pont og Dewfield mod Commissioners of Customs and Excise om toldtariferingen af Corian, har High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court, for hvem sagen verserer, ved kendelse af 22. juli 1981 forelagt De europæiske Fællesskabers Domstol følgende præjudicielle spørgsmål:

»1. Skal den fælles toldtarif eller andre fællesskabsregler fortolkes således, at produktet Corian skal tariferes under pos. 68.11 i Det europæiske økonomiske Fællesskabs fælles toldtarif med henblik på fastsættelse af importtolden?

2. Subsidiært: Skal det nævnte produkt tariferes under enten pos. 39.02 C XII eller pos. 39.07 B V d) i kapitel 39 i den fælles toldtarif?

3. Mere subsidiært: Skal det nævnte produkt eventuelt tariferes under en anden position i den fælles toldtarif?

Forelæggelseskendelsen er registreret på Domstolens justitskontor den 21. august 1981.

I medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EF-Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg af Du Pont ved solicitor Richard Taylor, solicitor-firmaet McKenna's & Co., London, og ved advocate Ian S. Forrester, Skotland, samt af Dewfield, også ved Taylor og Forrester, af Det forenede Kongeriges regering ved J. D. Howes, Treasury Solicitor's Department, som befuldmægtiget, samt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Thomas van Rijn og Frank S. Benyon, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtigede.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Dog har Domstolen anmodet Kommissionen dels om at indhente visse tariferingsudtalelser fra Nomenklaturudvalget for den fælles Toldtarif, fra Toldsamarbejdsrådets Nomenklaturkomité og fra medlemsstaternes toldmyndigheder, dels om at besvare et spørgsmål vedrørende pos. 68.11 i den fælles toldtarif.

Ved kendelse af 3. februar 1982 har Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 95, stk. 1 og 2, henvist sagen til 1. afdeling.

II — Skriftlige indlæg indgivet i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EF-Domstolen

Parternes indlæg berører muligheden af at tarifere Corian under flere forskellige

positioner i den fælles toldtarif. Bl.a. under hensyn til, at Corian kan importeres dels som materiale i form af plader (som eventuelt senere skal tilskæres efter formålet), dels i form af genstande udført i dette materiale (navnlig håndvaske), kan der ved dets tarifering blive tale om anvendelse af følgende positioner i den fælles toldtarif:

»68.11: varer af beton eller kunststen, også armerede (herunder varer af slaggebeton og varer af granuleret marmor, agglomereret med cement)«.

»39.02: polymerisations- og copolymerisationsprodukter (f.eks. polyethylen, polytetrahalogenethylen, polyisobutylen, polystyren, polyvinylchlorid, polyvinylacetat, polyvinylchloracetat og andre polyvinylderivater, polyacrylsyrederivater og polymethacrylsyrederivater, cumaronindenharpikser):

. . .

C. Andre varer:

. . .

XII. Polyacrylsyrederivater og polymethacrylsyrederivater samt copolymerisationsprodukter af acryl- og methacrylsyre.«

»39.07 Varer af de under pos. 39.02-39.06 nævnte materialer:

. . .

B. Andre varer:

. . .

V. Varer af andre materialer:

. . .

d) Andre varer.«

Du Pont har i sit indlæg, som Dewfield fuldt ud har tilsluttet sig, anført, at Corian skal tariferes som genstande af kunststen under pos. 68.11 i den fælles toldtarif.

Corian's objektive egenskaber, som let kan konstateres ved en simpel undersøgelse af produktet, svarer klart til, hvad man umiddelbart vil forstå ved »kunststen« i pos. 68.11 i den fælles toldtarif. Egenskaberne svarer ikke til, hvad man vil forbinde med plast i almindelighed, og navnlig ikke med, hvad man vil forbinde med »polymetylmetacrylat«.

Med hensyn til Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger til pos. 68.11 er Corian omfattet af den vide definition »imitationer af naturlige stenarter, der almindeligvis fremstilles ved at agglomerere ... pulver af naturlig sten ... med kalk, cement eller andre bindemidler, f.eks. plast.« Omend det er rigtigt, at Corian fremstilles ved hjælp af et mineral, der ikke kan betragtes som sten, er der her alene tale om en sådan afvigelse, som dækkes af begrebet »almindeligvis« (»usually«) i den engelske affattelse.

Du Pont har videre anført, at de vigtigste komponenter i Corian består af dels et stof, hvis mineralogiske betegnelse er »gibbsit« og hvis kemiske betegnelse er aluminiumtrihydrat eller (mindre præcist) aluminiumhydroxid, dels et kunstigt plaststof ved navn polymetylmetacrylat. Gibbsiten udgør cirka $^2/_3$ af vægten af det endelige produkt og plaststoffet cirka $^1/_3$. I rumfang er stoffernes andele næsten lige store.

Om gibbsit har Du Pont oplyst, at stoffet er et krystallinsk mineral, der forekommer i rig udstrækning i naturen, både isoleret og som et af de krystaller, der indeholdes i den i Arkansas udvundne bauxitmalm. Den ved fremstillingen af Corian anvendte gibbsit udvindes udelukkende af denne malm gennem en fysisk og kemisk renselsesproces, som udskiller gibbsiten i samme krystallinske form, som den havde i malmen, og som den har, når den forekommer isoleret i naturen. Efter Du Pont's opfattelse kan der således ikke rejses tvivl om gibbsits naturlige oprindelse, og der er intet ved det i Corian anvendte fyldstof, der kan begrunde, at Corian ikke kan udgøre en form for kunststen.

Metylmetacrylat beskrives af Du Pont som en farveløs væske, som efter polymerisering størkner til en fast, højtransparent plast, der anvendes til briller, vindskærme i biler og lignende.

Efter Du Pont's opfattelse udelukker Corian's objektive egenskaber, at det kan anses som en plast. Til støtte herfor har Du Pont opregnet de væsentligste forskelle mellem Corian og et plaststof som polymetylmetacrylat:

1. Corian kan bearbejdes skulpturelt, hvilket plast ikke kan.

2. Skæring i Corian kan alene ske med en vandkølet sav med diamantskær eller en stensav med hårdmetal-skær, og kan kun bearbejdes med værktøjer, der har hårdmetal-skær, mens plast sædvanligvis skæres med en almindelig sav eller et varmt skær.

3. Corian har en mineralsk, krystallinsk fremtræden, og mærkes ved berøring klart anderledes end plast.

4. Corian kan ikke brænde, mens plast brænder let.

5. Hvis det rammes med en hammer, bryder Corian i flere stykker, men det splintres ikke, hvorimod plast bules, efterlades upåvirket eller — for visse plast-materialers vedkommende — splintres.

6. Corian er gennemskinnelig som alabast og talrige fine former for marmor, hvorimod en plast som polymetylmetacrylat er gennemsigtig.

7. Corian har en homogen struktur, mens der for en plast som polymetylmetacrylat's vedkommende er en tydelig forskel mellem en skæreflade og en støbeflade.

8. Corian har en meget lav porøsitet, men kan absorbere fugtighed, hvorimod plast er fuldkommen vandtæt.

9. Corian har en meget lang levetid, hvorimod plast nedbrydes ved almindelig brug.

Du Pont har endvidere anført, at plaststoffer, der anvendes i bygningsindustrien, ofte tilføjes fyldstoffer for at opnå en bestemt virkning, f.eks. tilføjelsen af en farve, uigennemsigtighed eller evnen til at modstå deformering, eller for at danne fyldmateriale i størsteparten af det endelige produkt. En sådan tilføjelse ændrer sædvanligvis ikke plastens egenskaber, hvis det tilføjede stof ikke udgør mere end ca. 50 vægtprocent. Hvis fyld-

stoffet derimod udgør mere end halvdelen af det færdige produkt (for Corian's vedkommende udgør det ca. 66 %), opstår der med en sådan andel i almindelighed produkter, hvis egenskaber er væsentligt anderledes end rene plaststoffers.

Tarifering af et produkt udelukkende på grundlag af produktets plastandel selv i tilfælde, hvor fyldstoffet væsentlig ændrer produktets egenskaber, således at disse ikke længere svarer til plaststoffers (en ændring som navnlig fremkommer, når der er tale om et usædvanligt fyldstof), ville efter Du Pont's opfattelse føre til helt forkerte resultater. I visse tilfælde ville eksempelvis dette synspunkt medføre, at cement og terrazzo blev anset som plast på grund af dets plastindhold, mens de to stoffer i Toldsamarbejdsrådets »Forklarende Bemærkninger« udtrykkeligt henføres under pos. 68.11.

Du Pont har dernæst gjort gældende, at den umiddelbare betydning af ordet »kunststen« (i pos. 68.11 i den fælles toldtarif) nødvendigvis må omfatte Corian, og en almindelig forståelse af begrebet »polymerisationsprodukter« (som anvendes i pos. 29.02 i den fælles toldtarif, og som — af interesse for denne sag — omfatter produkter under pos. 39.07, »varer af de under pos. 39.01-39.06 nævnte materialer«) kan næppe omfatte produktet.

Den hævdede fortolkning er endvidere i overensstemmelse med de kriterier, der er indeholdt i de almindelige tariferingsbestemmelser til den fælles toldtarif.

Hverken pkt. 2 a), der omhandler ufærdige varer, eller pkt. 2 b), hvori bestemmes, at blandinger og sammensatte varer skal henføres under den position, som gælder for det materiale, der er karaktergivende, kan ikke finde anvendelse på Corian. Dette beror på, at Corian er en færdigvare, af hvis enkelte bestanddele — hvilket Du Pont anser for godtgjort i det foregående — ingen kan anses som karaktergivende.

Man nødsages herefter til at anvende pkt. 3, der finder anvendelse, når flere positioner kan komme på tale ved en vares tarifering. Pkt. 3 indeholder tre selvstændige led.

Reglen i litra a) går ud på, at en mere specificeret varebeskrivelse skal foretrækkes for en mere almindelig. Her mener Du Pont, at pos. 68.11 (»varer af ... kunststen«) giver en nøjagtig beskrivelse af Corian, der er en efterligning af en natursten, nemlig marmor. Pos. 39.02 og pos. 39.07 er derimod langt mindre specificerede.

Reglen i litra b), som udtaler, at blandinger og sammensatte varer skal tariferes efter det materiale eller den bestanddel, der er karaktergivende, kan ikke anvendes, idet hverken plasten eller gibbsiten tilføjer Corian dens karaktergivende egenskaber.

Reglen i litra c), der henviser til positionen med det højeste nummer, peger klart på position 68.11 fremfor positionerne i kapitel 39.

Hvis endelig varen skulle tariferes efter pkt. 4, hvorefter varer tariferes som de varer, hvormed de skønnes at have mest til fælles, gør Du Pont gældende, at der

ikke findes andre produkter af Corian's art, og som udelukkende er fremstillet af og som tilmed har plastens egenskaber.

Til støtte for sit standpunkt har Du Pont gåberåbt sig en række af Domstolens domme, som ved toldtarifering tillægger kriteriet »produktets karaktergivende bestanddele« afgørende betydning.

Efter Du Pont's opfattelse støtter Domstolens praksis selskabets standpunkt både med hensyn til fortolkningen af ordet »almindeligvis« (dom af 14. 7. 1981 i sag 205/80, Elba) samt med hensyn til den helt relative betydning af en bestemt komponents andel i den vare, der skal tariferes (Elba, jfr. ovenfor, samt dom af 26. 3. 1981 i sag 114/80, Ritter).

Du Pont har endvidere anført, at såfremt toldmyndighedernes tilbøjelighed til at tarifere Corian som en plast, fordi det indeholder en bestemt mængde plast, skyldes et ønske om at være på højde med den teknologiske udvikling inden for bygningsmaterialerne, hvor plast finder større og større udbredelse, gøres det gældende, at dette standpunkt er blevet klart forkastet af Domstolen, som i dom af 19. november 1981 i sag 122/80, Analog Devices, udtalte, at hvor den tekniske udvikling synes at kunne begrunde indførelsen af en ny toldtarifering, tilkommer det fællesskabsinstitutionerne at foretage enhver sådan ændring i den fælles toldtarif, med henblik på at tage hensyn til et sådant forhold.

Du Pont har endvidere anført, at en af de faktorer, som har ført til toldmyndighedernes beslutning om at tarifere Corian som plast, kan være det forhold at værdien af plastkomponenten i en given varemængde er større end værdien af mineralkomponenten. Imidlertid hjemler Domstolens praksis ikke støtte for at benytte produktets værdi som kriterium (dom af 28. 3. 1979 i sag 158/78, Biegi).

Sammenfattende har Du Pont anført, at de under sagen rejste spørgsmål bør besvares således, at Corian skal henføres under position 68.11 i den fælles toldtarif, uanset om varen fremtræder i form af fliser, plader eller genstande fremstillet af materialet.

Det forenede Kongerige har anført, at det produkt, der går under betegnelsen Corian, bortset fra de små mængder farvestof, som det kan indeholde, består af to hovedkomponenter: polymetylmetacrylat, som er et plaststof, samt aluminiumhydroxid, et stof, som udvindes af bauxit gennem en kemisk proces, kendt som Bayer-processen.

Det forenede Kongerige har erklæret sig uenig i det af sagsøgerne i hovedsagen fremsatte anbringende, hvorefter aluminiumhydroxid udvundet gennem Bayerprocessen blot er ren gibbsit, fordi det har samme krystallinske form som den i malmen indeholdte aluminiumhydroxid. Det forenede Kongerige har tværtimod gjort gældende, at der er tale om et kemisk stof udvundet af bauxitmalm ved hjælp af to separate, kemiske reaktioner, og den mineralogiske betegnelse »gibbsit« er ikke en korrekt betegnelse for et sådant stof. Det forenede Kongerige har imidlertid erklæret, at dets bedømmelse af Corian's tarifering ikke er afhængig af besvarelsen af spørgsmålet, om den aluminiumhydroxid, der

benyttes ved produktets fremstilling, er af naturlig oprindelse.

Hvad dernæst angår det vanskelige spørgsmål om Corian's tarifering har Det forenede Kongerige først påberåbt sig den tyske affattelse af pos. 68.11 i den fælles toldtarif, hvori anvendes udtrykket »Betonwerksteine«, der betyder »støbte sten« og ikke »kunststen«. Under alle omstændigheder er det regeringens opfattelse, at Corian hverken kan beskrives som »kunststen« eller »støbte sten«. Begge former for kategorier skal ifølge »Forklarende Bemærkninger til TSR-Nomenklaturen« vedrørende pos. 68.11 indholde »naturlig sten«. Dette må her betyde naturlige sten, der er anerkendte eller traditionelle bygningssten, og det kan ikke med rimelighed antages at omfatte mineraler i almindelighed, og slet ikke bauxit, der — omend det er et naturligt mineral — er en metalholdig malm, der ikke anvendes som bygningssten. I særdelseshed kan beskrivelsen »naturlige sten« ikke antages at omfatte et gennem Bayer-processen udvundet aluminiumhydroxid, idet dette er et kemisk stof. Endvidere må en fornuftig fortolkning af pos. 68.11 forudsætte, at positionen omfatter produkter, som ikke alene indeholder naturlig sten, men som også opnår deres karaktergivende egenskaber gennem andelen af naturlig sten.

Efter således at have afvist, at pos. 68.11 kan finde anvendelse, har Det forenede Kongerige gjort gældende, at Corian skal tariferes under pos. 39.02, når det optræder i form af plader, og under pos. 39.07, når det foreligger i form af genstande.

Ifølge de almindelige tariferingsbestemmelser til den fælles toldtarif, pkt. 2 b), der omhandler tariferingen af blandinger og sammensatte varer, kan der endvidere være tale om at tarifere Corian som aluminiumhydroxid på grund af varens indhold af dette stof. Da aluminiumhydroxid imidlertid henhører under pos. 28.20 i den fælles toldtarif skal hertil bemærkes, at bestemmelse 1 a) til kapitel 28 udtaler, at kapitlet kun omfatter »isolerede kemisk definerede forbindelser«. Dette udelukker, at der lægges vægt på Corian's indhold af aluminiumhydroxid, og vægten må herefter lægges på Corian's anden hovedbestanddel, nemlig polymetylmetacrylat.

Der er efter Det forenede Kongeriges opfattelse ikke grundlag for, at Corian ikke kan anses som et polymetylmetacrylat. Corian er en plast med fyldstof, dvs. et plaststof, til hvilket der — for at ændre plastens egenskaber eller spare omkostninger eller begge dele — er tilføjet et inaktivt materiale. For Corian's vedkommende har anvendelsen af aluminiumhydroxid som fyldstof til formål at gøre plasten opaliseret, mere modstandsdygtig over for ild, tættere, hårdere og mere afvisende over for værktøjsskær. Hverken det forhold, at fyldstoffet er aluminiumhydroxid, eller dette stofs andel er tilstrækkeligt til at udelukke, at Corian betegnes som en plast med fyldstof.

Punkt 2 b) i de almindelige tariferingsbestemmelser til den fælles toldtarif udtaler, at tariferingen af blandinger og sammensatte varer skal ske som angivet i punkt 3, der omhandler tarifering af varer, der kan henføres under to eller flere positioner. I den foreliggende sag er det åbenbart, at. pos. 68.11 og 28.20 ikke kan anvendes på Corian, således at den

eneste tilbageværende position er 39.02. Der er herefter ikke længere grundlag for at anvende reglen i pkt. 3.

Endivdere har Det forenede Kongerige gjort gældende, at Nomenklaturudvalget for den fælles Toldtarif i juli 1980 besluttede, at Corian i plader skulle tariferes under pos. 39.02 C XII. Som sagsøgerne i hovedsagen selv har oplyst, har de tyske toldmyndigheder tariferet Corian under kapitel 39 i den fælles toldtarif i marts 1980. De belgiske toldmyndigheders afvigende tarifering i maj 1978, hvorefter Corian henførtes under pos. 68.11, kan muligvis tillægges den omstændighed, at det i den skrivelse, hvori der blev anmodet om en tarifering, (fejlagtigt) blev oplyst, at aluminiumhydroxid er et mineralsk produkt, der udvindes i stenbrud eller miner.

Det forenede Kongerige har afslutningsvis anført, at det første og det tredje spørgsmål bør besvares benægtende, og at det andet bør besvares bekræftende.

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har indledningsvis behandlet spørgsmålet, om Corian skal henføres under pos. 68.11 i den fælles toldtarif. Kommissionen anser alene denne tarifering for mulig, såfremt det pågældende produkt kan anses som en kunststen, idet de øvrige produkter i den pågældende position ikke kan komme i betragtning.

Kommissionen har herom anført, at ifølge flere tekniske leksikas definitioner er en væsentlig egenskab ved kunststen, at den indeholder små dele (endog støv) af naturlig sten. Kommissionen har dernæst fremhævet, at det synspunkt, at en af bestanddelene af kunststen skal være naturlig sten, også udtales i den forklarende bemærkning til pos. 68.11, der er forfattet af Toldsamarbejdsrådet. Selv om Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger, som den fælles toldtarifs forklarende bemærkninger henviser til, ikke er juridisk bindende, udgør de et bidrag til fortolkningen af de enkelte toldpositioners oprindelige og nuværende betydning og rækkevidde.

Efter således at have defineret begrebet »kunststen« har Kommissionen gjort gældende, at en sådan definition ikke omfatter et produkt som Corian, der ikke indeholder bestanddele af naturlig sten. Aluminiumhydroxid kan ikke anses som naturlig sten, da stoffet ikke forekommer isoleret i naturen, men udvindes af bauxit gennem en kemisk proces.

Kommissionen gennemgår dernæst spørgsmålet, om Corian kan henføres under den fælles toldtarifs kapitel 39, der omfatter kunstige plaststoffer, og om det i givet fald kan henføres under pos. 39.02, der omfatter polymerisations- og copolymerisationsprodukter, eller pos. 39.07, der omfatter varer af de under pos. 39.01-39.06 nævnte materialer.

Kommissionen har anført, at polymetylmetacrylat er et polymerisationsprodukt og følgelig skal henføres under pos. 39.02 C XII (»polymetacrylsyrederivater«), mens aluminiumhydroxid udtrykkeligt nævnes i pos. 28.20. Aluminiumhydroxid er imidlertid her i sagen blandet med de øvrige bestanddele, som Corian består af, hvilket udelukker anvendelsen af pos. 28.20, idet det i bestemmelse 1 a) til kapitel 28 udtales, at »dette kapitel kun [omfatter]: a) ... isolerede kemisk definerede forbindelser ...«. Herefter kan kun pos. 39.02 C XII komme i betragtning ved Corians tarifering.

Ud fra den beskrivelse, der er givet af det som Corian betegnede produkt, mener Kommissionen, at det er polymetylmetacrylatet, som giver produktet dets karaktergivende egenskaber af fasthed, smukt udseende, glans, gennemskinnelighed og modstandsevne over for påvirkninger og nedbrydning, hvorimod aluminiumhydroxidet blot er et fyldstof.

Toldsamarbejdsrådet er nået til samme resultat i to tariferingsudtalelser vedrørende fliser, der ligesom Corian indeholdt en forholdsvis mindre andel plaststof og en stor andel mineraler.

Kommissionen har endelig tilføjet, at Corian blev tariferet under pos. 39.02 af Nomenklaturudvalget for den fælles Toldtarif.

På denne baggrund har Kommissionen følgelig foreslået, at de forelagte spørgsmål besvares som følger:

»Pos. 39.02 C XII skal fortolkes således, at positionen omfatter et produkt, der består af 66 % aluminiumhydroxid, 33 % polymetylmetacrylat, en mindre del korte kobberfarvede fibre og en smule farvepigment«.

III — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 17. juni 1982 har Du Pont og Dewfield ved advocate Ian S. Forrester, Skotland, og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Frank Benyon, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget, afgivet mundtlige indlæg.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 8. juli 1982.

Præmisser

1 Ved kendelse af 22. juli 1981, indgået til Domstolen den 21. august 1981, har High Court of Justice, London, i medfør af EØF-traktatens artikel 177 stillet en række spørgsmål vedrørende fortolkningen af den fælles toldtarif, herunder pos. 68.11, pos. 39.02 C XII og pos. 39.07 V B d).

2 Disse spørgsmål er opstået under en retssag for High Court of Justice mellem på den ene side selskaberne E. I. Du Pont de Nemours Inc. (herefter benævnt Du Pont) og Dewfield og på den anden side Commissioners of Customs and Excise i Det forenede Kongerige. Sagen omhandler toldtariferingen af et produkt ved navn Corian — en marmorimitation — som består af ca. 66 vægtprocent aluminiumhydroxid, der fremstilles af en bauxitmalm,

ca. 33 vægtprocent polymetylmetacrylat (et kunstigt plastmateriale) samt af en ganske lille procentdel katalysatorer og andre hærdere.

3 Selskaberne Du Pont og Dewfield har anført, at produktet skal tariferes under pos. 68.11 i den fælles toldtarif som gentande af »kunststen«. Commissioners of Customs and Excise er derimod af den opfattelse, at det bør tariferes enten under pos. 39.02 C XII vedrørende polymethacrylsyrederivater, når det indføres i form af plader, eller under pos. 39.07 B V d) vedrørende varer af de under pos. 39.01-39.06 nævnte materialer, når det indføres i forarbejdet stand.

4 Med henblik på tariferingen af Corian må man i første række tage hensyn til punkt 2, b, i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif, som bestemmer: »Når et bestemt materiale nævnes i en positionstekst, henhører materialet under positionen såvel i ren tilstand som blandet med eller i forbindelse med andre materialer. Når varer, fremstillet at et bestemt materiale, nævnes, tages der herved sigte på varer, fremstillet såvel helt som delvis af det pågældende materiale. Den nærmere fremgangsmåde ved tariferingen af blandinger og af sammensatte varer er angivet i punkt 3 nedenfor.«

5 Da Corian indeholder et materiale, nemlig polymetylmetacrylat, der henhører både under pos. 39.02 C XII og pos. 39.07 B V d), kan det rent umiddelbart tariferes under disse positioner i henhold til bestemmelsen i punkt 2, b.

6 Den anden bestanddel, aluminiumhydroxid, giver derimod ikke tilstrækkeligt grundlagt for at anvende pos. 26.01, der vedrører malme, selv om aluminiumhydroxid i sin egenskab af »gibbsit« anses som malm. Ifølge bestemmelse nr. 2 til kapitel 26 omfatter dette ikke mineraler, der er »undergået behandlinger, som ikke er sædvanlige for mineraler, der skal anvendes til metallurgiske formål«, hvilket klart er tilfældet for den gibbsit, der forefindes i Corian, eftersom den faktisk frembringes ved en kemsisk proces. Pos. 28.20, som blandt andet dækker aluminiumoxid og aluminiumhydroxid, må ligeledes lades ude af betragtning på grund af bestemmelse nr. 1 til kapitel 28, i henhold til hvilken kapitlet kun omfatter »isolerede grundstoffer og isolerede kemisk definerede forbindelser«, hvilket ikke dækker den aluminiumhydroxid, der findes i Corian.

7 Den position, som herefter kunne finde anvendelse ved tarifering af Corian er pos. 68.11, dog kun hvis produktet, som anført af Du Pont og Dewfield, kan betragtes som »kunststen«.

8 Der findes hverken i forretningssprog eller inden for teknologien nogen almengyldig definition af dette begreb, selv om det er den overvejende opfattelse, at »kunststen indeholder natursten«.

Sidstnævnte udgangspunkt er lagt til grund i Toldsamarbejdsrådets »Forklarende bemærkninger«, som kan tages i anvendelse ved fortolkningen af positionerne i den fælles toldtarif. Ifølge disse bemærkninger gælder, at »kunststen er imitationer af naturlige stenarter, der almindeligvis fremstilles ved at agglomerere stykker, korn eller pulver af naturlig sten (kalksten, marmor, granit, porfyr, serpentin etc.) med kalk, cement eller andre bindemidler, f.eks. plast«.

9 Du Pont og Dewfield har anført, at ordet »almindeligvis« (»usually« i den engelske udgave) i de forklarende bemærkninger forudsætter, at der må være mulighed for undtagelser, og at det derfor er muligt at anse produkter uden noget indhold af natursten som »kunststen«. Dette argument kan imidlertid ikke tiltrædes. Placeringen af ordet »almindeligvis« foran ordene »ved at agglomerere«, og ikke foran foran ordene »pulver af naturlig sten« viser nemlig, at en undtagelse højst kunne vedrøre en anden fremstillingsmetode end agglomerering af bindemidler med pulver af natursten, men derimod ikke en proces uden natursten.

10 De eneste positioner, som efter det anførte kan komme på tale ved tariferingen af Corian, er pos. 39.02 C XII og pos. 39.07 B V d) i den fælles toldtarif.

11 Dette ville i øvrigt også være korrekt, selv om man antog, at Corian rent umiddelbart også kunne tariferes under pos. 68.11.

12 I så fald måtte man nemlig anvende punkt 3, a) i de almindelige tariferingsbestemmelser, som foreskriver, at »en position med mere specificeret varebeskrivelse skal foretrækkes for positioner med mere almindelig varebeskrivelse«. Hvis man dernæst følger Du Pont's og Dewfield's opfattelse og lader pos. 68.11 omfatte »ethvert materiale, der har egenskaber som en imitation af natursten«, har pos. 68.11 forstået på denne måde klart en langt mere almindelig varebeskrivelse end pos. 39.02 C XII og pos. 39.07 B V d).

13 Spørgsmålet fra den nationale domstol må herefter besvares således: at den fælles toldtarif skal fortolkes således, at produktet Corian, som består af ca. 66 vægtprocent aluminiumhydroxid, ca. 33 vægtprocent polymetylmetacrylat samt en meget lille procentdel katalysatorer og andre hærdere, henhører under pos. 39.02 C XII i den fælles toldtarif, når det indføres i form af plader, og under pos. 39.07 B V d) når det indføres i form af produkter af dette materiale, og det kan ikke tariferes under nogen anden position i den fælles toldtarif.

Sagens omkostninger

14 De udgifter, der er afholdt af Det forenede Kongerige og af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (første afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt den af High Court of Justice ved kendelse af 22. juli 1981, for ret:

Den fælles toldtarif skal fortolkes således, at produktet Corian, som består af ca. 66 vægtprocent aluminiumhydroxid, ca. 33 vægtprocent

polymetylmetacrylat samt en ganske lille procentdel katalysatorer og andre hærdere, henhører under pos. 39.02 C XII i den fælles toldtarif, når det indføres i form af plader, og under pos. 39.07 B V d), når det indføres i form af produkter fremstillet af dette materiale, og det kan ikke tariferes under nogen anden position i den fælles toldtarif.

O'Keeffe Bosco Koopmans

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 7. oktober 1982.

Justitssekretæren
efter bemyndigelse

H. A. Rühl

Ekspeditionssekretær

A. O'Keeffe

Formand for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIR GORDON SLYNN FREMSAT DEN 8. JULI 1982 [1]

Høje Domstol!

Englands High Court, Queen's Bench Division, Commercial Court, har i medfør af EØF-traktatens artikel 177 anmodet om en præjudiciel afgørelse af spørgsmålet, hvorvidt et produkt ved navn »Corian« skal tariferes under pos. 68.11 i den fælles toldtarif, der bl.a. omfatter kunststen, eller under henholdsvis pos. 39.02 C XII og 39.07 B V d), der omfatter visse polymere stoffer og plaststoffer, eventuelt under andre positioner.

Spørgsmålet er rejst i en sag for Commercial Court, og sagens første sagsøger er selskabet E. I. Du Pont de Nemours Inc., herefter benævnt »Du Pont«, som er stiftet og har hjemsted i Delaware, og som driver en omfattende virksomhed med fremstilling og forhand-

1 — Oversat fra engelsk.